

Å l a n d s l a n d s k a p s n ä m n d s
framställning till Ålands landsting rörande
ändring av § 3 i lagen angående erläggande
av nöjesskatt inom landskapet Åland, utfärdad
den 15 februari 1923.

Uti sin till 1922 års Landsting ingivna framställning angående erläggande av nöjesskatt, hade Landskapsnämnden, i enlighet med vad som var stadgat i övriga delar av republiken, föreslagit, att för alla nöjestillställningar skulle erläggas nöjesskatt. I syfte att befrämja samkväm och andra förlustetillfällen med goda program, men utan dans, beslöt likväl Landstinget att i lagförslaget införa ett tillägg, varigenom förlustetillfällen utan dans, vilkas huvudsakliga program utgjordes av tal, föredrag, deklamation, sång- och musikprestationer, skådespel och annat därmed jämförligt, icke skulle betraktas såsom nöjestillställningar och sålunda gå skattefria.

Emellertid har genom detta Landstingets beslut, utom att det visat sig att syftemålet med berörda tillägg, nämligen en dämpande inverkan på antalet nöjestillställningar och främjande av dylika utandans ej vunnits, den möjlighet inträtt, att landskapet självt får vidkännas av sagda beslut föranledd eventuell minskning uti sina inkomster, i det att vid dan enligt 26 § i självstyrelselagen förutsatta regleringen av landskapets budget det bidrag, som ur allmänna medel skall åt landskapet utgivas, ej utan skäl kunde anses böra minskas med ett belopp, prövningsvis motsvarande vad landskapet skulle erhållit i ökade inkomster, i händelse dess inbyggare i anförda avseende beskattats lika med rikets övriga invånare. Ifrågavarande Landstingets beslut

har även i verklighet åstadkommit en nedgång i landskapets skatteinkomst genom att en mängd nöjestillställningar, ofta föranstaltade rent yrkesmässigt såsom konserter, teaterföreställningar m.m. undgått nöjesskatt. Med avseende härå och då förlustelser av alla slag synas utgöra ett synnerligen lämpligt skatteobjekt, har Landskapsnämnden ansett sig böra för Landstinget förslå antagande av följande förslag till ändring av landskapslagen av den 15 februari 1923.

L a g

om ändring av § 3 i lagen angående erläggande av nöjesskatt inom landskapet Åland, utfärdad den 15 februari 1923.

På framställning av Ålands landskapsnämnd har Ålands landsting beslutit att § 3 i lagen angående erläggande av nöjesskatt inom landskapet Åland, utfärdad den 15 februari 1923, skall erhålla följande ändrade lydelse:

§ 3.

För inträdesbiljett till förlustelsetillfälle, då inträdesavgift uppbäres av alla eller en del besökande, skall stämpelskatt erläggas med följande procenttal av priset för inträdesbiljetten:

Vid cirkus-, varieté-, akrobat- och kabaretföreställningar samt alla i samband med yrkesmässig servering givna föreställningar, danstillställningar, maskerader, karuseller, vaxkabinett m.m. 40 procent;

vid kinomatografföreställningar 30 procent;

vid kinomatografföreställningar, vid vilka enbart vetenskapliga eller konstnärliga filmer förevisas, 20 procent;

vid övriga förlustelsetillfällen 10 procent;

dock för varje slag minst 15 penni.

Omfattar förlustelsetillfälle olika slag av nöjen, skall stämpelskatt erläggas för det slag av nöje, för vilken den är störst.

Tillfälle, som har uteslutande vetenskapligt eller undervisnings- eller pedagogiskt syftemål eller där programmet omfattar enbart gymnastik- eller sportuppvisningar, vilka icke givas yrkesmässigt, anses icke såsom förlustelsetillfälle.

Förlustelsetillfällen, vilkas huvudsakliga program utgöres av tal, föredrag, deklamation, sång- och musikprestationer, skådespel och annat därmed jämförligt, men där dans idkas under högst en timmes tid, betraktas icke såsom danstillställning.

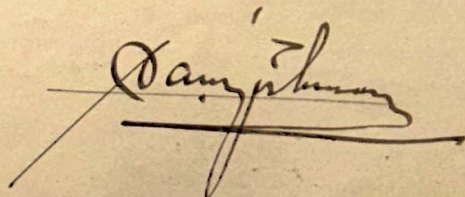
Såsom inträdesbiljettpris skall anses den å biljetten angivna inträdesavgiften.

Stämpelskatt uppbäres icke för fribiljett, som utgives till polismyndighets, brandverkets å orten eller den persons disposition, som eljest å tjäntens vägnar bör hava fritt tillträde till förlustelsetillfälle, eller åttidningsredaktion.

Landskapsnämnden vare berättigad att på anhållan bevilja nedsättning eller frihet från stämpelskatt för inträdesbiljetter till sådant förlustelsetillfälle, som anordnas uteslutande i syfte att insamla medel för välgörande ändamål samt till understödande av undervisningsanstalter och vetenskap

Mariehamn, den 11 december 1923.

På Landskapsnämndens vägnar:

Leonard Nordling